

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Κέρκυρα, 12 Ιουνίου 1880.

Λέγεται διτι δ Τάννερ προώρως ἐγήρασε κατὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νηστείας του διάστημα· ἀλλὰ καὶ δ Πίνδος προϊμώτατα ἐφέτος ἐλευκάνθη μὴ ἡ ἀγωνία τῆς ὑπομονῆς τὸν ἔλευκαν; 'Αλλὰ δ Τάννερ ἔσχε ως ἀμοιβὴν 137, 340 σλα δολλάρια' θ' ἀξιωθῇ ἄρα γε καὶ δ Πίνδος ἴσαριθμῶν δραμάων Ἐλληνικῆς πυρίτιδος;

"Η «Ἐλευθερία» προσπαθοῦσα νὰ σκεπάσῃ τὰ πολυπληθῆ τῆς Κερκύρας φυγόστρατα ὀνείδη, ἀν καὶ ὀλόκληρον τὸ φύλλον τῆς δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ μόνον τῆς πλάταις του Νικοκάδουρα, λέγει διτι μόνον ὀλίγοι καὶ οὗτοι ἡπειρώται ἔψυγον. 'Αφετέρου δὲν ἰδική μας «Ἐνωσιές» ῥητῶς διαψύδουσα τὴν «Ἐλευθερίαν» ἀρνεῖται τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἡπείρου. "Ωστε οἱ ἀνθρωποι ἔκεινοι ἔκαμαν πολὺ καλὰ προνοήσαντες ἀλλοδαπὸν καταφύγιον, ἀφοῦ οὔτε εἰς τὴν Κέρκυραν οὔτε εἰς τὴν Ἡπείρον ἥδυναντο νὰ ἔχωσι τοιοῦτον.

"Ἀκρον ἀντον ἔχαμάρας:

Νὰ φεύγῃ τις νύκτωρ διὰ τὸν φόβον τῆς ἐπιστρατείας καὶ μετὰ δύο ἡμέρας νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ Βρενδησίου, διότι ἐλησμόνησε τὸν πορτμονέ του καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ εὐρίσκῃ τὸ φύλλον πορείας καὶ συνοδείαν χωροφυλάκων.

— Παράδοξον μοῦ φαίνεται πῶς δ Τρικούπης ἐφέρθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς ἔνα τόσῳ μεγάλο κεφάλι σὰν τοῦ Τσαπάρα.

— Καὶ τί δ Τρικούπης ἔχει ἴδιαιτέραν συμπάθειαν εἰς τὰ μεγάλα κεφάλια;

— Συμπεραίνω ἀπὸ τὰ βώδια.

Κύριός τις, ἀφοῦ ἔκαμε τὸν ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Τελωνείου περιπατόν του μετὰ τῆς ἐγγάμου ἐρωμένης του, λαμβάνει αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ μετὰ μόχθου φέρων τὸ πολύτιμόν του φορτίον διευθύνεται νὰ φύγῃ.

Αἴφνης παρὰ τὴν θύραν τῶν κιγκλίδων ἡμικοιμώμενος τελωνοφύλαξ:

— Στόπ! ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Τελωνείου δὲν περνοῦν καθρεμπόρια.

Τοῦ κυρίου δικαίωμα κατατέθησε.

Τῆς κυρίας δικαίωμα κατατέθησε.

"Οτε δ τελωνοφύλαξ τοὺς πλησιάζει καὶ ἀναγνωρίζει τὸν κύριον, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὴν κυρίαν:

— «Μὲ συμπάθειο κυρά, σᾶς ἐπῆρα γιὰ μπαλλότον.

— Γιατί, Σπύρο, τὸ «Ἐλληνικό» ἔχει Γαλλικὴ παντιέρα;

— Εἶδε τὸν καιρὸν πάγριεψε κιἀλλαξε τὴν παντιέρα του νὰ μὴ τὸ γνωρίσῃ.

Καὶ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Ἐλληνικῆς ἔταιρίας ἀνεχώρει φέρον τὸν ἐν Ἀθήναις Γάλλον πρεσβευτὴν καὶ τὴν σημαίαν του εἰς τὸν μεσαῖον ἴστρον.

Γηραιὸς λοχίας ἀγωνίζεται εἰς τὴν γύμνασιν Παξινῶν νεοσυλλέκτων.

— Μὲ τὸ παράγγελμα: κλίνατ' ἐπὶ δεξιὰ ἔχετε τοὺς δύο πόδας σας ἐμπρὸς, στρέφετε αὐτοὺς καὶ παρουσιάζετε εἰς τοὺς κατόπιν τὰ διπλοῖα.

— Κλίνατ' ἐπὶ δεξιά! Εἰς στρατιώτης κάμνει μεταβολὴν καὶ τῷ στρέφει τὰ διπλοῖα κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ παραγγέλματος του.

— Βρέ σὺ εἰς τὰ γυμνάσια ἀπαγορεύεται νὰ παρουσιάζῃς καθρέφτη!

"Ἀκρον ἀντον στρατοφοβίας:

Νέφινης θέσιν ἀρκετὰ προσοδοφόρον καὶ χωρὶς νὰ ἐντραπῆς τόνομά σου νὰ καταφεύγῃς εἰς Νεάπολιν, ἔνθα περιάγων καρροτσάκιον νὰ πωλής πατάτες ἵνα κερδίζῃς τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν ἐπιστρατιῶν.

— "Ερχεται ὁ βασιλεύς;

— Τὸ λέγει δ «Αἰών».

— Νά, καιρὸς γιὰ τὴν Φάλαγγα. Καῦμένε Κουμουνδοῦρε...

— Κέπειτα μένα κόκκινο καπέλο καὶ μὲ τὸ ζακέ σου ἐγλύτωνες ἀπ' αὐτὴ τὴν λινοσακούλα.

Νάτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ἘΛΛΗΝΕΣ ΣΗΜΑΙΑ.

"Η ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης περιπατοῦσα εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς γαλανὴ κόρη ἐστεφάνωσε τὴν στρατιώτικὴν τῆς πρωτευόσης μορφήν. "Ολαὶ αἱ γαλαναὶ τοῦ Συντάγματος θὰ ωχριάσουν πρὸ τῆς νέας ἀντίζηλου τῶν, διότι δὲν εἶναι μαλακὴ Ἀθηναία, ἀλλὰ Σπαρτιάτις ἀρειμανία, ἐὰν δὲν εἶναι δροσερὰ Ἀραχωβίτισσα.

Καὶ διὰ νὰ μὴ βχσανίσωμεν πλέον τὰς ζηλοτύπους φίλας μας, η «Ἐλληνικὴ Σημαία» φέρουσα ἐπὶ κεφαλίδος τὸ ἀθάνατον σύμβολον της, εἶναι φύλλον εἰδικόν, τῆς ἐποχῆς, πρόγραμμα ἔχον τὸν πόλεμον, ὅλην τὸν στρατὸν, πόθον τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, σκοπὸν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς πατρίδος.

Καὶ εἶναι εὔμορφη ὡς αὐγὴ, γράφεται μετ' ἐπιμελείας, ἔχει τὸ ἀρθρον τῆς, τὰς εἰδήσεις της, τὴν ποίησιν της, τὰς ιδινιάτικας της εἰκόνας, τὸ μυθιστόρημα της, τὰς εἰδοποιήσεις της, ὅλα στρατιώτικά, ὅλα πνέοντα πῦρ καὶ πυρίτιδα.

Τὴν ἐκδίδει μία ξυνωρί, τῶν καλλιτέρων νέων τῆς πρωτευόσης, καλλιτέρων διὰ τὴν μόρφωσιν, τὸ αἰσθημα καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν τῶν εἰδικότητα.

Δὲν σᾶς τοὺς λέγομενούς μαντεύσατε τους διλοις ίλαι τοὺς; Εχετε εἰς τὴν καρδίαν σας.

Καλεσάν.

"Οσοι θέλετε νὰ ἡλεκτροσθῆτε
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ.»
Τεμάταις 10 λεπτῶν.